

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Kateřiny Ctiborové a přísedících JUDr. Hany Maierové a MUDr. Vladimíry Nicholson, v hlavním líčení konaném dne 14.1.2025, takto:

Obžalovaný

M. T.,

narozen xxx v xxx, k trvalému pobytu hlášen na adrese xxx, naposledy bytem xxx, t.č. ve vazbě Vazební věznice a Ústav pro výkon zabezpečovací detence xxx

je vinen, že

dne 19. 6. 2024 v době od 14:30 hodin do 15:10 hodin v xxx, xxx, po předchozím požití alkoholických nápojů a jiných návykových látek s obsahem amfetaminu a metamfetaminu, vykřikoval do okolí nesrozumitelná slova, v průběhu čehož zámečnickým kladivem rozbil skleněné výplně tří oken přízemních nebytových prostor domu č. xxx, jenž je ve vlastnictví poškozené spol. GXXXO s.r.o., IČO xxx, čímž této způsobil škodu ve výši 3.400 Kč, načež pokračoval dál ul. Xxx směrem k benzínové čerpací stanici Orlen „Xxx“, xxx, a při tomto za pomoci nože o celkové délce 205 mm s ostrím o délce 125 mm, bez zjevné příčiny začal vyhrožovat újmou na zdraví či životě náhodně vybraným osobám, na které v některých případech i přímo zaútočil, kdy před čerpací stanicí přistoupil k poškozenému I. B., nar. xxx (XXX), a před tímto se slovy „já tě zabiju“ uvedeným nožem v úrovni trupu, ramen a hlavy ohnal tak, že poškozený B. byl nucen uskočit stranou a z místa utéct, načež se obžalovaný přesunul dále do prostor plochy čerpací stanice, kde se rozeběhl směrem k poškozenému M. R., nar. xxx (XXX), na kterého křičel

Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

„pojd' sem, zabiju tě, čuráku“, na což poškozený R. reagoval útekem a obžalovaný změnou směru chůze, při které nožem bodl do otevřeného prostoru okna spolujezdce projíždějícího osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Superb, RZ xxx, šedé barvy s nápisem „Bolt“, které řídil poškozený I. S., nar. xxx (XXX), jenž se s vozidlem obloukem obžalovanému vyhnul a z místa odjel, kdy se poté do trajektorie obžalovaného pomalou jízdou přiblížil na svém motocyklu poškozený J. T. F., nar. xxx, kterému obžalovaný řekl „abys chčíp“ a při tom na něj plívl, což chtěl poškozený F. s obžalovaným řešit, a proto motocykl zastavil, načež však k němu obžalovaný přistoupil zezadu, řekl mu „chčípneš“ a nožem jej bodl do šíje, čímž mu způsobil povrchní bodnou ránu vzadu uprostřed na krku s vbodem ve výši 2. krčního obratle pronikající do podkoží, do hloubky asi 1 cm s následným otokem měkkých tkání v okolí vbodu, což si vyžádalo lékařské ošetření, přičemž uvedeným způsobem mohl obžalovaný zasáhnout a poranit životně důležité orgány, zejm. horní krční míchu či krční tepny, a způsobit tak mnohem závažnější zranění mající charakter těžké újmy, kdy po tomto útoku poškozený F. z motocyklu sestoupil a z místa utekl, načež se obžalovaný přemístil do mycího boxu, kde své vozidlo myl poškozený P. Ch., nar. xxx, na kterého obžalovaný křičel a narazil do něj pravým ramenem, a poté před ním začal zvedat ruku s nožem, se kterým šermoval a zřejmě poškozenému Ch. způsobil povrchovou oděrku na levé ruce, pročež na něj poškozený Ch. zakřičel a obžalovaný od něj odstoupil, načež svou pozornost zaměřil na poškozeného J. H., nar. xxx, který v úmyslu obžalovaného odvést od ostatních lidí, na tohoto zakřičel „hej“ a začal před ním utíkat, kdy obžalovaný jej pronásledoval i v prostorách budovy čerpací stanice a při tom na poškozeného H. křičel „kreténe, pojd' sem, zabiju tě“, a při tom stále držel v ruce nůž, načež v momentě, kdy již oba vyběhli opět před objekt budovy a byli vzájemně v bezprostřední blízkosti, poškozený H. obžalovanému řekl „stůj, nebo budu střílet“ a současně si vyhrnul košili tak, že byla vidět část střelné zbraně - pistole zn. Arex Delta 9 mm, k jejímuž držení vlastní oprávnění a kterou měl za pasem, na což obžalovaný reagoval zvednutím rukou nad hlavu a slovy „dělej, zabij mě“, kdy bezprostředně poté na místo dorazila hlídka Policie ČR a obžalovaného zpacifikovala a zadržela,

a uvedeného jednání se obžalovaný dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 23. 2. 1998, s právní mocí téhož dne, vydaným pod sp. zn. 4T 20/98, odsouzen mimo jiné pro trestný čin ublížení na zdraví (úmyslné způsobení těžké újmy) dle ust. § 222 odst. 1 tr. zákona a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, který vykonal dne 2. 6. 2000,

a dále byl rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 29. 6. 2021, s právní mocí téhož dne, vydaným pod sp. zn. 5T 125/2020, odsouzen mimo jiné pro přečin výtržnictví dle ust. § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, ze kterého byl dne 26. 8. 2021 podmíněně propuštěn rozhodnutím Okresního soudu v Karviné, vydaným pod č.j. 5 PP 25/2021, se zkušební dobou do 26. 8. 2023, kdy se osvědčil dne 15. 11. 2023,

tedy

jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, tohoto se dopustil v úmyslu čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo, a uvedený čin spáchal opětovně,

jednak dopustil se veřejně hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného, a tento čin spáchal opětovně,

Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

jednak jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a tento čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

jednak zločin těžké ublížení na zdraví dle ust. § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle ust. § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak přečin výtržnictví dle ust. § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

jednak přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému **trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se mu dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to kladiva a nože.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému J. T. F., nar. xxx (údaje o pobytu skryty dle § 55 odst. 1 písm. c) tr. řádu), škodu ve výši 51.000,- Kč, a poškozené Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, IČO 47114321, se sídlem Roškotova 1225/1, Praha 4, škodu ve výši 23.020,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Oborová zdravotní pojišťovna zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, IČO 47114321, se sídlem Roškotova 1225/1, Praha 4, odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě **prohlášení obžalovaného, jímž učinil nespornými** všechny objektivní skutečnosti uvedené v obžalobě, s výjimkou věty „příčemž uvedeným způsobem mohl obžalovaný zasáhnout a poranit životně důležité orgány, zejm. horní krční míchu či krční tepny, a způsobit tak mnohem závažnější zranění mající charakter těžké újmy, k čemuž nedošlo jednak díky aktivní obraně poškozeného, jednak díky tomu, že měl na hlavě helmu“, a s výjimkou subjektivní stránky tohoto činu, která zůstala spornou (tj. jednání vůči poškozenému F.), **vzal soud za prokázané**, že obžalovaný dne 19. 6. 2024 v době od 14:30 hodin do 15:10 hodin v Praze xxx, ul. Xxx, po předchozím požití alkoholických nápojů a jiných návykových látek s obsahem amfetaminu a metamfetaminu, vykřikoval do okolí nesrozumitelná slova, v průběhu čehož zámečnickým kladivem rozbil skleněné výplně tří oken přízemních nebytových prostor domu č. xxx, jenž je ve vlastnictví poškozené spol. GXXXO s.r.o., IČO xxx, čímž této způsobil škodu ve výši 3.400 Kč, načež pokračoval dál ul. Xxx směrem k benzínové čerpací stanici Orlen „Xxx“, a při tomto za pomoci nože o celkové délce 205 mm s ostřím o délce 125 mm, bez zjevné příčiny začal vyhrožovat újmou na zdraví či životě náhodně vybraným osobám, na které v některých případech i přímo zaútočil, kdy před čerpací stanicí přistoupil k poškozenému I. B., nar. xxx (XXX), a před tímto se slovy „já tě zabiju“ uvedeným nožem v úrovni trupu, ramen a hlavy ohnal tak, že poškozený B. byl nucen uskočit stranou a z místa utéct, načež se obžalovaný přesunul dále do prostor plochy čerpací stanice, kde se rozeběhl směrem k poškozenému M. R., nar. xxx (XXX), na kterého křičel Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

„pojd' sem, zabiju tě, čuráku“, na což poškozený R. reagoval útekem a obžalovaný změnou směru chůze, při které nožem bodl do otevřeného prostoru okna spolujezdce projíždějícího osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Superb, RZ xxx, šedé barvy s nápisem „Bolt“, které řídil poškozený I. S., nar. xxx (XXX), jenž se s vozidlem obloukem obžalovanému vyhnul a z místa odjel, kdy se poté do trajektorie obžalovaného pomalou jízdou přiblížil na svém motocyklu poškozený J. T. F., nar. xxx, kterému obžalovaný řekl „abys chcíp“ a při tom na něj plivl, což chtěl poškozený F. s obžalovaným řešit, a proto motocykl zastavil, načež však k němu obžalovaný přistoupil zezadu, řekl mu „chcípneš“ a nožem jej bodl do šíje, čímž mu způsobil povrchní bodnou ránu vzadu uprostřed na krku s vbodem ve výši 2. krční obratle pronikající do podkoží, do hloubky asi 1 cm s následným otokem měkkých tkání v okolí v bodu, což si vyžádalo lékařské ošetření, kdy po tomto útoku poškozený F. z motocyklu sestoupil a z místa utekl, načež se obžalovaný přemístil do mycího boxu, kde své vozidlo myl poškozený P. Ch., nar. xxx, na kterého obžalovaný křičel a narazil do něj pravým ramenem, a poté před ním začal zvedat ruku s nožem, se kterým šermoval a zřejmě poškozenému Ch. způsobil povrchovou oděrku na levé ruce, pročež na něj poškozený Ch. zakřičel a obžalovaný od něj odstoupil, načež svou pozornost zaměřil na poškozeného J. H., nar. xxx, který v úmyslu obžalovaného odlákat od ostatních lidí, na tohoto zakřičel „hej“ a začal před ním utíkat, kdy obžalovaný jej pronásledoval i v prostorách budovy čerpací stanice a při tom na poškozeného H. křičel „kreténe, pojd' sem, zabiju tě“, a při tom stále držel v ruce nůž, načež v momentě, kdy již oba vyběhli opět před objekt budovy a byli vzájemně v bezprostřední blízkosti, poškozený H. obžalovanému řekl „stůj, nebo budu střílet“ a současně si vyhrnul košili tak, že byla vidět část střelné zbraně - pistole zn. Arex Delta 9 mm, k jejímuž držení vlastní oprávnění a kterou měl za pasem, na což obžalovaný reagoval zvednutím rukou nad hlavu a slovy „dělej, zabij mě“, kdy bezprostředně poté na místo dorazila hlídka Policie ČR a obžalovaného zpacifikovala a zadržela.

2. Po prohlášení obžalovaného dle § 206d tr. řádu (v podrobnostech viz níže) **zůstala spornou část skutku popsaneho v obžalobě, týkající se poškozeného J. T. F.**, a to konkrétně věta „přičemž uvedeným způsobem mohl obžalovaný zasáhnout a poranit životně důležité orgány, zejm. horní krční míchu či krční tepny, a způsobit tak mnohem závažnější zranění mající charakter těžké újmy, k čemuž nedošlo jednak díky aktivní obraně poškozeného, jednak díky tomu, že měl na hlavě helmu,“ a rovněž **subjektivní stránka** tohoto činu, resp. útoku. Tato část skutku byla předmětem dokazování v hlavním líčení, kdy po provedeném dokazování bylo prokázáno, že útokem na poškozeného mohl obžalovaný zasáhnout a poranit životně důležité orgány, zejm. horní krční míchu či krční tepny, a způsobit tak mnohem závažnější zranění mající charakter těžké újmy, a prokázána byla i subjektivní stránka činu. Naopak nebylo prokázáno, že by k následku v podobě těžké újmy na zdraví nedošlo jednak díky aktivní obraně poškozeného, jednak díky tomu, že měl na hlavě helmu. Podrobnosti k těmto závěrům soudu jsou uvedeny níže.
3. Obžalovaný byl na počátku hlavního líčení upozorněn na možnost přísnější právní kvalifikace skutku, než byla uvedena v obžalobě (§ 190 odst. 2 tr. řádu), s tím, že kromě trestných činů uvedených v obžalobě připadá v úvahu právní kvalifikace skutku rovněž jako přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Obžalovaný vzal tuto skutečnost na vědomí, nežádal odročení hlavního líčení za účelem nové lhůty k přípravě (§ 198 odst. 1 tr. řádu).
4. **Obžalovaný M. T.** při hlavním líčení uvedl, že prohlašuje za nesporné všechny objektivní skutečnosti uvedené v obžalobě, s výjimkou věty „přičemž uvedeným způsobem mohl obžalovaný zasáhnout a poranit životně důležité orgány, zejm. horní krční míchu či krční tepny, a způsobit tak mnohem závažnější zranění mající charakter těžké újmy, k čemuž nedošlo jednak díky aktivní

Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

obraně poškozeného, jednak díky tomu, že měl na hlavě helmu.“ Sdělil, že nesporně, že poškozeného F. bodl do krku, nesouhlasí však, že by jeho úmyslem bylo způsobení těžké újmy na zdraví. Za spornou tedy považuje subjektivní stránku tohoto činu. Pokud jde o pokus těžké újmy na zdraví, zde nesouhlasí s právní kvalifikací, ve zbytku skutku souhlasí. Obžalovaný tedy učinil prohlášení ve smyslu § 206d tr. řádu.

5. Státní zástupkyně prohlásila všechny skutečnosti uvedené v popisu skutku v obžalobě za nesporné.
6. **Soud na základě shora uvedeného prohlášení obžalovaného a státní zástupkyně usnesením dle § 206d tr. řádu upustil od dokazování** objektivních skutečností popsanych v obžalobě, s výjimkou věty „přičemž uvedeným způsobem mohl obžalovaný zasáhnout a poranit životně důležité orgány, zejm. horní krční míchu či krční tepny, a způsobit tak mnohem závažnější zranění mající charakter těžké újmy, k čemuž nedošlo jednak díky aktivní obraně poškozeného, jednak díky tomu, že měl na hlavě helmu“, a s výjimkou subjektivní stránky tohoto činu. Soud k tomuto rozhodnutí přistoupil, neboť s ohledem na ostatní zjištěné skutečnosti (viz důkazy obsažené ve spisovém materiálu) neměl závažný důvod o těchto prohlášeních stran pochybovat.
7. Z těchto důvodů **nebylo dokazování provedeno k té části skutku, která se týkala jednání obžalovaného, kdy záměrným kladivem rozbil skleněné výplně tří oken přízemních nebytových prostor domu č. xxx, a jeho jednání u benzinové čerpací stanice Orlen vůči poškozeným B., R., S., Ch. a H., ale dokazování bylo provedeno pouze k té části skutku, která se týkala útoku obžalovaného na poškozeného J. T. F., k osobě obžalovaného a okolnostem relevantním pro úvahy o trestu.**
8. **Obžalovaný M. T.** při hlavním líčení **ke své osobě** uvedl, že před svým vzetím do vazby fakticky bydlel pod mostem, ale také se zdržoval na ubytovně v ulici xxx. Pracoval brigádně na Černém mostě, dělal ostrahu, hlídal metra a tak dál. V Praze nikoho z rodiny nemá. Když měl nějaké problémy, většinou šel na Prahu 8, tam je Rubikon. Většinou problémy řešil s nima, tři roky tam jezdil. Někdy čas mu tam chodila i pošta. Léky žádné neužívá. Jednou byl na psychiatrii v Bohnicích, ale pustili ho. V tu dobu ještě bral drogy. Ale přestal fetovat, kouřit, všechno. Neléčil se ze závislosti na alkoholu nebo na drogách. S alkoholem neměl problém. Než ho vzali do vazby, tak drogy nebral. Výjimečně bral, aby nelhal, ale zjistil, že mu to dělá špatně. To trvalo rok, když to úplně vynechával. Asi rok přestával fetovat. Přišel na jiné myšlení, úplně změnil celou komunitu těch lidí. Chodil mezi jiné lidi, který nefetují a tak dál, aby ho nestáhli zpátky. U něj už to nehrozí, aby se zpátky do toho vrátil. Spíš ho hodně zajímala práce a tak dál. Drog nechal minulý rok v červenci nebo v květnu. Nenechal toho najednou. Trpěl hodně. Postavil se sám proti sobě, aby toho nechal. Pomohli mu jeho přátelé, aby nechal ty drogy. Ale časem už si nedával, jak měl. Dal si třeba jednou za dva týdny. Měl ty špatné stavy z toho. Už zjišťoval, že mu to nedělá dobře, že to není takové, jaké to bylo s těmi lidmi. Když zůstal sám, odtrhl se od nich pryč. Když si dal, tak se cítil úplně hnusně, odporně. Dával si už za měsíc, za dva měsíce. A pak měl ty špatné stavy z toho. Pak přestal brát úplně. Užíval pervitin, díky Bohu je svobodný člověk, nikdy by se k tomu nechtěl vrátit. Proto přestal i kouřit. Práci měl naposledy, když dělal na Černém mostě ostrahu. Asi dva týdny nebo měsíc před svým zadržením to bylo. Měsíc nebo dva měsíce. Květen, červen, červenec. Nedokáže to popsat. Tu práci trochu nevynechal. Bylo to na něj moc obtížné. Ty bezdomovce musel vyhánět. Byl sám bezdomovec, ale musel tu práci nějakým způsobem provést. Ale není problém se k té práci vrátit zpátky.
9. **K věci** obžalovaný uvedl, že si pamatuje celou tu situaci, jak se stala. Byl pod tím mostem. Tam byli nějakí fetáci a fetovali. Obžalovaný je spíš odtamtud vyháněl ven, že je tam nechce mít. Ať jdou pryč, že tam lidi chodí, děcka tam dělají na těch skejtech a tak dál, že to vidí všechno. Pak tam byl jeho kámoš a nabídl mu tu vodku. Tak se s ním několikrát napil. Oni jeli pryč. Ty fetáky vyháněl. Několikrát se napil. Fakt je abstinent. Pije málo, alkohol mu nedělá dobře. Pak viděl nějakého fetáka, kterého zná, ale on obžalovaného nezná. Ten feták přišel a píchnul ho nožem do pravé ruky, do dlaně. Obžalovaný byl na ošetření, myslí, v tu dobu. Někým způsobem tomu fetákovi ten nůž vzal. Měl takový panický strach. Obžalovaný utíkal za ním a ztratil veškerou paměť. Na Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

nic si nepamatuje, jak se dostal k tomu na té benzínce. Několikrát si nad tím lámal hlavu, přemýšlel nad tím, co k tomu vlastně vedlo. Ti lidi mu v životě neublížili. Ten nůž měl od toho člověka, co ho bodnul. Jak přišel k tomu kladivu, si nepamatuje. Obžalovaný je přesvědčen o tom, že tohle se stalo de facto po tom píchnutí, že mu něco píchli a už pak o sobě nevěděl. Ten, co ho píchnul, utíkal, obžalovaný utíkal za ním. Neví, co se vlastně stalo. Nedokáže to popsat a nechce lhát. Ti lidi mu v životě neublížili, nikdo mu neřekl špatné slovo, neměl důvod, proč jim ublížit nebo se chovat tak hnusně, odporně. Ta agresivita byla následkem toho. Obžalovaný byl píchnutý pod srdcem a do plic a několikrát měl košiček, co mu dali Romové. A měl takový panický strach. Ten útočník byl agresivní, moc nafetovaný. Měl nervy na obžalovaného, píchal, a tak obžalovaného píchnul do ruky. To mu ošetřovali v té době. Ten výpadek paměti nikdy předtím neměl. Nedokáže to popsat. Nepamatuje si takové věci o sobě. Obžalovaný dále uvedl, že si nevzpomene si, kdy měl drogy naposledy, to nedokáže říct, ale ví, že ten den neměl nic. Dal moč, dal i sliny. Je pravda, že odmítl krev kvůli své víře. Ale sliny dal. A moč. To je dostatečný důkaz. Drogy nebyly prokázány. Myslí, že tam byly jen nějaké toxické látky. Neví, přiznal by se, nevzal si.

10. **Svědék – poškozený J. T. F.** (údaje skryté dle § 55/1 písm. c) tr. řádu) vypověděl, že dne 19. 6. 2024 jel z práce na motorce a cestou chtěl natankovat. Zastavil na benzínce v Xxx u stojanu č. 13. Po natankování zaplatil a odjížděl ve směru na centrum. **Když vyjížděl od stojanu, zaregistroval, že z mycího boxu vybíhá do půlky těla svlečený muž, který křičel a běžel přímo k němu. V tu chvíli raději zastavil motocykl, aby mu ten muž nevběhl přímo do cesty. Ten muž se k němu přiblížil a plívl mu do otevřené helmy, přitom na něj zařval „chcípni“. Poškozený chtěl postavit motorku na stojan a očistit si helmu, mírně se i s motorkou naklonil, aby ji postavil na stojan a v tu chvíli k němu ten útočník přiskočil se slovy „chcípneš“ ho udeřil do krku. V tu chvíli to považoval za úder pěstí. Slezl z motorky, motorka byla mezi ním a útočníkem, a v tom cítil jakoby pálení na krku. Sáh si na krk, rukavici pak měl od krve, a vtom uviděl, že ten útočník má v ruce nůž. Začal před ním ustupovat, neboť nebyl ozbrojen a ten muž útočil vůči němu. Když byl od toho útočníka dál, sundal si helmu a volal policii. Ten muž se otočil na ostatní lidi, kteří byli blíže k němu, a útočil na ně. Chvilí na to na místo přijeli policisté a vyzývali toho muže, aby odhodil nůž a lehl si na zem. On je však neposlušal, jen si klekl, nůž stále držel. Jeho popadl vztek a křičel na toho útočníka nadávky, následkem čehož ten útočník vstal a rozeběhl se k němu. On však už byl na útok připraven a ve chvíli, kdy ten útočník k němu doběhl, kopl ho do hrudníku, útočník se svalil, vypadl mu nůž a policie ho zadržela. Myslí si, že helma, kterou měl na hlavě, zbrzdila ten úder, neboť ho bodnul přímo pod helmu. Dostal jen jednu ránu. Pokud jde o toho útočníka, neznal ho, všiml si, že má ruce od krve, byl celý upatlaný, ale nevšiml si, že by byl zraněný. Zaregistroval, že řval i na další lidi na benzínce. Ti lidé před ním utíkali. Utrpěl poranění v oblasti mezi krkem a lebkou, hluboké asi 2 cm, směřovalo pod temeno hlavy, rána byla asi 1 cm široká. Ošetřila ho záchranka, pak ho odvezli na CT, ránu mu zalepili. Byl v pracovní neschopnosti, měl z toho trauma, byl to šok, kdyby se lépe trefil, už tady nemusel být. Vznikla mu škoda tím, že měl zničené tričko od krve, také byl v neschopnosti a za každý den mu ušel zisk, je OSVČ, tak 3.000 Kč denně. Živí se jako potápěč, nesměl se na doporučení potápět, rána musela být v suchu. Také se musel nechat naočkovat proti žlutence a musel si koupit novou helmu, neboť tu starou mu zajistila policie na zkoumání. Jeho helma však nebyla útočníkem poškozena, pokud byly na ní zjištěny nějaké praskliny, tak ty jsou staršího data. K dotazu upřesnil, že k bodnutí došlo ve chvíli, kdy motorku zcela zastavil, nohy měl na zemi a chtěl ji postavit na stojan. Ten útočník na něj působil jako zfetovaný, ale při smyslech, akorát nasraný. Svědek byl vyslechnut v přípravném řízení a tato jeho výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.**
11. **Svědék M. R.** uvedl, že se živí jako řidič taxi Uber. Ten den zastavil vozidlem zn. Mercedes, RZ xxx na benzínce v Xxx, kde si dal kafe. Stál na rohu mycích boxů, pil kafe a kouřil, a viděl, že z Xxx Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

ulice přiběhl nějaký muž, který v ruce držel nůž. Ten muž běžel směrem k němu a když se blížil, tak na něj zavolal: „Co je?“ Ten muž na něj zakřičel: „pojď sem, zabiju tě“. V reakci na to před tím mužem začal utíkat a schoval se za vozidlo Boltu. Ten muž si ho přestal všimnout a zaměřil se na řidiče vozidla zn. Bolt, který seděl za volantem. Ten útočník škrábal po vozidle, na což vozidlo odjelo. Když viděl mužovo jednání, zavolal policii. **V tu chvíli benzínkou projížděl motorkář a ten útočník s nožem se postavil před tu motorku, jako do jeho dráhy, takže motorkář musel zastavit. Když motorkář zastavil, chtěl motorku postavit na stojan a v tom ho ten muž bodl zezadu do krku, na což ten motorkář slezl z motorky, postavil se do bojové pozice a říkal tomu útočníkovi „Co děláš?“ Na což ten útočník odběhl do mycího boxu,** kde napadl dalšího muže. Myslí si, že toho muže taky bodnul a hned na to z mycího boxu vyběhl. Pak ten muž utíkal jakoby pryč, přičemž ten nůž zabalil do modrého trička, které měl v ruce a když ho zadržovala policie, tričko i s nožem odhodil od sebe. Jemu konkrétně ten útočník nezpůsobil žádné zranění ani škodu. Svědek byl vyslechnut v přípravném řízení a tato jeho výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.

12. **Svědék J. H.** uvedl, že dne 19.6.2024 kolem 15:00 hodiny přijel černou Fabií na benzínku a šel si koupit cigarety. **Zaregistroval probíhající incident, kdy nějaký muž bez trička dal pěstí motorkáři, zezadu ho udeřil do týla, do zadní části za helmou.** Myslel si, že to je incident, který se týká jich dvou, a tak šel pomalu k nim. Ti dva se naháněli kolem motorky a ten bez trička do motorky kopl, ale ona nespadla. Došel k nim a ptal se, co se děje. Na to nikdo z nich nereagoval, motorkář šel směrem k mycím boxům a v tu chvíli viděl, že ten muž bez trička držel v ruce nůž a ten se snažil zabalit, jako schovat, do toho trička. Pak ten muž bez trička šel do mycích boxů a zde napadl pána, který si vapkou myl auto. On na něj zakřičel „hej“ a tím odpoutal jeho pozornost, muž se otočil a šel k němu. Ten muž bez trička přišel k němu, nadával mu, že je kretén a že ho zabije. Když se k němu blížil, snažil se ho uklidnit, říkal mu, že mu nic neudělal, ať je v klidu, ale ten muž šel pořád proti němu. Nejdříve před tím mužem couval, ale pak se otočil a běžel pryč, ten muž ho nejprve naháněl, ale pak už za ním neběžel. Venku stáli lidé a říkali, že už volali policii, že ten muž útočí na všechny kolem. Napadlo ho, že by mohl vevnitř někoho zranit, a proto se šel podívat zpět na benzínku, ten muž tam byl, všiml si ho a hned šel proti němu. Chvilí chodili kolem stojanů, muž měl v ruce nůž a evidentně na něj chtěl zaútočit. On dával ruce před sebe, jako v obranné pozici, snažil se ho uklidnit. Když už to ale vypadalo nebezpečně, ukázal tomu útočníkovi pistoli, kterou měl za pasem a říkal mu, ať toho nechá, nebo bude střílet. Na to ten muž řekl: „dělej, zabij mě“. Vtom naštěstí přijela policie, toho muže zpacifikovali, ale pak se do toho přিপletl ten motorkář, který měl vztek a ten útočník zase vstal a vystartoval na něj, ale policisté ho zadrželi a drželi i toho motorkáře. Pokud jde o ten útok na motorkáře, tak viděl, že motorkář projížděl, přibrzdňoval, ten muž šel k němu, tak zastavil a ten útočník mu dal rány, první byl výpad, jako horní oblouk pravou rukou, ve které držel nůž. Pak ještě zaútočil na toho muže v mycím boxu, a myslí si, že ho jednou udeřil někam do oblasti krku či ramene, ale zda měl v ruce nůž či ne, to neví. Přišlo mu, že ten útočník byl sjetý nebo opilý a hledal, na koho by zaútočil. K dotazu uvedl, že útočníka na sebe záměrně upozorňoval, protože si myslel, že je asi jediný, kdo by se v tu chvíli uměl ubránit, protože měl zbraň. Chtěl na sebe upoutat pozornost a těm ostatním lidem pomoci. Svědek byl vyslechnut v přípravném řízení a tato jeho výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.

13. **Svědék I. B.** uvedl, že předmětný den šel společně se svou sestrou koupit si na benzínku cigarety. Když se vraceli z benzínky, šel proti nim neznámý muž, který měl v ruce nůž a něco křičel. Zastavili se a když byli asi pět metrů od sebe, rozeběhl se ten muž směrem k němu a mával tím nožem, dvakrát, třikrát máchl nožem proti němu. On před ním ustupoval a sestra běžela k benzínce přivolat policii. Ten muž ho nechal být a běžel za lidmi na benzínce. Pak viděl, že ten muž běhal na benzínce, ale co konkrétně dělal, neví. Necítí se být poškozeným, k žádnému zranění u něj ani u sestry nedošlo. Toho muže neznal. Svědek byl vyslechnut v přípravném řízení a tato jeho výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.
- Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

14. **Svědék A.H.** uvedl, že dne 19. 6. 2024 cestou z domu v ulici Xxx 1 viděl muže, který měl v pravé ruce nůž a v levé ruce betonářské kladivo. Na sobě měl kratřasy a byl bez trička. Když ten muž vyšel zpoza rohu domu, tak řval: „ty čubko, ty krávo, já tě zabiju“. Tomu muži se společně se svým přítelem vyhnuli a pak viděli, jak muž kladivem rozbíjí okna domu. Při tom stále řval. Volal na l. 158, aby oznámil, co se v jejich ulici děje. Viděl, že ten muž rozbil dvě okna, více neviděl, šel z něj strach, šli stranou. Jemu osobně žádná škoda či újma nevznikla. Svědek byl vyslechnut v přípravném řízení a tato jeho výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.
15. **Svědék P. Ch.** uvedl, že dne 19. 6. 2024 kolem 15:00 hodiny myl své auto zn. Citroen C4 červené barvy v mycím boxu na benzínce v Xxx ulici. Během toho, co myl auto, zaregistroval muže přicházejícího k němu, který šel rychle, něco při tom mluvil, vypadal rozčileně. V pravé ruce držel nůž a měl ruce od krve. Přemýšlel, co tomu muži mohl udělat, nerozuměl mu, co říká. Muž přistoupil k němu a rukou, v níž držel nůž se ho dotkl, ale nebodl ho. On na něj zakřičel, co dělá, načež se muž otočil a rychlou chůzí odcházel pryč. Následně zjistil, že má celou levou ruku od krve, proto volal na l. 112. V tu chvíli vyběhl nějaký motorkář a křičel, že ho bodl. Pak přijela policie a toho muže zpacifikovala. On si šel umýt ruce a zjistil, že nekrvácí, že krev na jeho ruce byla cizí. Na paži měl škrábanec v podobě podkovy o délce cca 15 cm. Přijela záchranka, ránu mu vydezinfikovali a doporučili mu, aby si došel na odběry kvůli infekci. V době toho incidentu bylo na místě asi 10 dalších lidí. Svědek byl vyslechnut v přípravném řízení a tato jeho výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.
16. **Svědčyně V.K.** uvedla, že předmětný den šla se svým bratrem na benzínku koupit si cigarety. Cestou zpět potkali nějakého muže, který šel proti ní a něco křičel. Nebylo mu rozumět, jen rozpoznala slova „zabiju“. Když ho měli, chlap mávl rukou, chtěl jejího bratra udeřit, ale bratr se mu vyhnul. Všimli si, že má v ruce nůž, a proto utíkali pryč. Ona doběhla na benzínku a tam požádala obsluhu, aby přivolali policii, že je tam agresivní muž, který napadá okolní lidi. Bratr utíkal domů. Ten útočník pak šel k myčce a tam napadal další lidi. Pak přijela policie. K jinému fyzickému kontaktu mezi tím mužem, jí a jejím bratrem, nedošlo. Toho muže nezná, nikdy před tím ho neviděla. Žádná škoda jí ani bratrovi nebyla způsobena. Svědkyně byla vyslechnuta v přípravném řízení a tato její výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.
17. **Svědék V. P.** uvedl, že bydlí v domě v Xxx ulici. Předmětný den mu volala sousedka, aby přijel domů, že má rozbitá tři okna u nebytových prostor domu. Když tam přijel, zjistil, že je rozbitá skleněná výplň oken a na místě bylo kladivo. Kdo tu škodu způsobil, neví, nikoho neviděl. Majitelem domu je p. G., on je s manželkou pouze nájemník předmětných prostor. Kladivo vydal policii. Oprava oken stála 3.400 Kč a škodu mu uhradil majitel domu. Jemu osobně žádná jiná škoda nevznikla, kdo ta okna rozbil, neví. Později se dozvěděl, že tentýž den došlo k nějakému incidentu na benzínce. Obviněného T. nezná. Svědek byl vyslechnut v přípravném řízení a tato jeho výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.
18. **Svědék I. S.** uvedl, že předmětný den si dával na benzínce Orlen kávu. Jezdí jako řidič Boltu. Seděl v autě a pil kafe, a v tom viděl muže s nožem, který hodně rychle běžel. Pobíhal tam k lidem. Viděl, jak udělal proti jednomu muži výpad s nožem, ale nezranil ho. Ten muž tam pobíhal a rozhlížel se, koho by ještě vystrašil. Přiběhl k jeho vozidlu, ale on se snažil odjet, a tak ten muž bouchl rukou do střechy jeho auta. Pak mával nožem na dalšího muže, určitě měl možnost ho bodnout, ale neudělal to. Vypadalo to, že ty lidi různě straší. On už pak jel pryč a cestou viděl, že se na benzínku sjíždí policisté. Během toho pobíhání muž něco křičel, ale nerozuměl mu. Žádná škoda mu Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

nevznikla. V době, kdy tam ten muž takhle pobíhal, bylo na benzince asi 8 - 10 lidí. Svědek byl vyslechnut v přípravném řízení a tato jeho výpověď byla při hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu přečtena.

19. Za účelem posouzení zranění poškozeného a mechanismu jeho vzniku byl **znalcem MUDr. Jiřím Hladíkem** ve věci vyhotoven **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**, který byl při hlavním líčení za souhlasu stran dle § 211 odst. 5 tr. řádu přečten. Z jeho závěrů bylo zjištěno, že poškozený utrpěl dne 19. 6. 2024 povrchní bodnou ránu vzadu uprostřed na krku s vbodem ve výši 2. krční obratle pronikající do podkoží, do hloubky asi 1 cm s následným otokem měkkých tkání v okolí vbodu. Vzhledem k tomu, že rána byla povrchní a neprošla do hlubších struktur krku, nezasáhla žádné důležité orgány (horní krční míchu, velké krční cévy či nervy). Zranění vzniklo tlakem ostrého nástroje, který na zadní plochu krku působil malou až střední silou (při hodnocení malá - střední - velká). Nožem popsáním v protokolu o ohledání věci ze dne 19.6.2024, tj. zdobeným nožem o celkové délce 205 mm se střenkou délky 85 mm, zakončenou kovovým krytem o délce 50 mm a čepeli délky 125 mm kryté zdobeným rytím, kdy hrot nože je do špičky, mohlo utrpěné poranění dobře vzniknout. K intenzitě útoku se však nelze vyjádřit, neboť znalci není známo, zda došlo i k zasažení dolního okraje helmy či součásti oděvního svršku v oblasti krku-v případě, že nástroj pronikal nejprve dolní částí helmy nebo pevnější překážkou (krční límec apod.) musela by být intenzita útoku velká. Zranění zjištěná na těle poškozeného odpovídají úrazovému ději, a způsobem uváděným poškozeným a patrným na kamerovém záznamu, odpovídají utrpěnému poranění. Poškozený utrpěl uškození na těle, porucha zdraví jako celku však u něj nenastala a neomezovala jej v obvyklém způsobu života, pouze byla nutná zvýšená hygiena v oblasti krku a omezení namáčení rány po dobu několika dní. Zranění nezanechá žádné následky. Objektivně zjištěné poranění neohrožovalo život poškozeného. V případě, že by bodný nástroj pronikl hlouběji, mohlo dojít k poranění horní krční míchy, jež by mohlo mít za následek jak ochrnutí horních i dolních končetin a bránice mající za následek dechové selhávání, tak poranění zejména krčních tepen, což by mohlo vést k nadměrným krevním ztrátám se vznikem pokrvácivého šoku, resp. vykrvácení. Takováto poranění by měla ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví, resp. by mohla vést ke smrti. V případě poranění horní krční míchy by nastaly trvalé následky. Objektivně zjištěné poranění nevedlo k ohrožení života, a i bez lékařského ošetření by ohrožení zdraví či života nehrozilo. Celková doba léčení drobné bodné rány krku pronikající do podkoží trvá asi 1 týden. Léčba spočívala v toaletě a dezinfekci rány překrytím náplastí, podáním antibiotika a léku tlumícího bolest. Utrpěné poranění nebývá spojeno s komplikacemi. Vzhledem k tomu, že anamnesticky má obžalovaný hepatitidu (zánět jater) typu C, mohl by se v případě vniknutí krve či tělních tekutin (slin) do rány poškozený rovněž nakazit tímto onemocněním.
20. Za účelem posouzení duševního stavu obžalovaného byl ve věci vypracován **znalecký posudek z oboru z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie**, a to znalkyněmi MUDr. Gabrielou Leblovou a PhDr. Jindřiškou Záhorskou. Závěry tohoto posudku přednesla se souhlasem obžalovaného i státní zástupkyně při hlavním líčení znalkyně PhDr. Jindřiška Záhorská.
21. K závěrům **psychiatrické části posudku znalkyně uvedla**, že u obžalovaného byla zjištěna závislost na alkoholu a pervitinu. Údaje o užívání psychoaktivních látek udává obžalovaný proměnlivě, taktizující. V předmětné době nebyla u obžalovaného přítomna duševní porucha chorobného charakteru, tedy psychóza. Byla přítomna smíšená porucha osobnosti se známkami deprivace, a dále intoxikace psychoaktivní látkou - prokázán alkohol, pravděpodobný i pervitin. V inkriminované době byly schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost vyšetřovaného jednání zachovány a schopnosti toto jednání následně ovládat byly sníženy nejvýše podstatně, zhruba v polovině stupnice mezi jejich vymizením a zachováním v důsledku anomální, deprivované osobnosti, dále odbrzděné užitím psychoaktivní látky či látek. Motivace předmětného jednání nebyla chorobná, vyplývá z anomální osobnosti obžalovaného v rámci potřeby ventilovat městnající se napětí, kdy užití agresivity, a to včetně agresivity instrumentální, při řešení vlastních

Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

problémů, je obžalovaným vnímáno jako běžná součást životní strategie. Obžalovaný je v současné době schopen účasti v trestním řízení, je schopen chápat smysl trestního řízení i smysl případně uloženého trestu. U obžalovaného je pravděpodobné opakování protispolečenských projevů i do budoucna, tomuto však nelze zabránit medicínskými prostředky, neboť jejich podstatou je anomální, disociálně strukturovaná osobnost, což je modalita léčebně zcela neovlivnitelná a zároveň je to modalita, která nereprezentuje chorobné narušení testování reality, vnímání, co je a co není trestné.

22. K závěrům **psychologické části posudku znalkyně** uvedla, že u obžalovaného se aktuálně neobjevují znaky svědčící pro psychické onemocnění v pravém slova smyslu, tedy psychózu, kontakt s realitou je z psychologického pohledu rozvolněný, nestabilní. Dané rozvolnění neodpovídá psychotickému onemocnění xxxho okruhu, spíše rozvolnění v důsledku dlouhodobého užívání nealkoholových návykových látek nasedající na anomální, disharmonicky strukturovanou osobnost s rysy disociálními, znaky nezdrženlivosti, impulsivity, emoční nestability, zvýrazněné iritability. Aktuální neverbální intelektové schopnosti se nacházejí v dolním pásmu průměru. Verbální schopnosti jsou na základě klinického odhadu hodnoceny na obdobné úrovni jako schopnosti neverbální, bez zjevných poruch paměti. Myšlení rigidní, simplexní, místy však překvapí dobrým vyjádřením. Susp. výchovné a výukové zanedbání. Výkon nevyrovnaný, kolísavá koncentrace pozornosti, psychomotorické tempo nevyvážené. Myšlení nedostatečně využitě v zátěži. Bez znaků organického postižení. Kontakt s realitou je nestabilní, proměnlivý. S realitou volně zachází podle svého uvážení, hraje si s ní. Střídání poloh dobrých, racionálních, s polohami barvitými, místy až dramatizovanými a teatrálními, paranoidně podkreslenými. Myšlení je rigidní, simplexní, aktuálně méně spolehlivé, zabíhavé s asociačními přeskoky. Aktuálně bez magických prvků, bez psychotického defektu. Zvýrazněny fenomény paranoidní. Celkový klinický obraz neodpovídá onemocnění xxxho okruhu, spíše rozvolnění vnímání a zpracování reality v důsledku dlouhodobě toxické etiologie. Normoforický, bez depresivních znaků. Adaptabilita je snižena. V nových situacích sklony ke zvýšeně úzkostným, paranoidním prožitkům. Převažuje zaměření na lidský svět, kdy je schopen navazování interpersonálních vztahů, komunikace s okolím. Tyto jsou většinou povrchové, převažuje kvantita nad kvalitou. Sociálním situacím je schopen porozumět, orientuje se v nich bez větších problémů. Zcela však chybí aktivní participace na rozvoji pozitivních vztahů. Naznačeny jsou prvky závislosti na druhých, snížená aktivita v řešení problémů. Převládají sociálně negativní odpovědi nad pozitivními. Jako zcela běžnou vnímá komunikaci útočnou, direktivní, určující až agresivní. Tato je chápána jako součást interpersonálních vztahů. Naopak zcela chybí komunikace podporující, pozitivní. Primární patologické agresivní rysy nejsou zvýrazněny. V běžném životě využívá k řešení problémů a rychlému cíli agresivitu instrumentální. Frustrační tolerance je snižena. Jednoduché, běžné zátěžové situace však zvládá s vyrovnaně racionálním i emocionálním přístupem. V případě silnější zátěže zvýrazněné sklony k selhávání, velmi rychle převládnu výbušné, prožitkové reakce, bez přiměřené racionální korekce a bez zvážení důsledků jednání. Zvýrazněné jsou sklony k dramatizaci, teatrálnosti, stylizaci, agravaci obtíží. Se situací volně intenzivně manipuluje ve svůj vlastní prospěch. Emoce jsou málo diferencované, avšak jsou zvýšeně prožívané, velmi nestabilní, dramatizované. Zvýrazněná dráždivost, nezdrženlivost. Při hodnocení individuální kriminální predikce lze do pozitivních faktorů řadit nepřítomnost psychického onemocnění, kognitivní schopnosti ještě stále v normě. Dále se berou v úvahu faktory negativní, které u obviněného významně převažují. Jedná se o snížené funkční rodinné prostředí, výchovné problémy v dětství a adolescenci, akcentované osobnostní rysy disociální, impulzivní, rysy nezdrženlivosti, histriónské, nedostatečně rozvinuté vyšší city, sklony k manipulaci a lhavosti, dlouhodobé nadužívání návykových látek, poruchová sociální a pracovní adaptace, kriminální anamnéza od adolescentního věku, včetně kriminální anamnézy násilné, v případě, že bude prokázána trestná činnost, za kterou je stíhán, zcela chybějící pocity viny. Po zvážení veškerých proměnných lze individuální kriminální predikci z psychologického hlediska hodnotit jako významně zhoršenou až nemožnou. V případě, že bude obviněnému prokázána vina s ohledem na trestnou činnost, ze které je obviněn, lze z Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

psychologického hlediska, po poradě se znalcem psychiatrem, konstatovat, že eventuální motivace ke spáchání v sobě nenese patologické prvky. Jeho jednání bylo s vysokou pravděpodobností motivováno jeho potřebou ventilace městnajícího se napětí a je plně v intencích s významně anomální osobnostní strukturou obviněného s akcentovanými rysy disociálními, histriónskými, nezdrženlivými, kdy užití agresivity, a to včetně agresivity instrumentální, při řešení vlastních problémů je vnímáno jako běžná součást životní strategie. Dané bylo podpořeno působením návykové látky, která rozvolní již tak slabé kontrolní mechanismy obviněného.

23. K dotazům znalkyně PhDr. Záhorská uvedla, že pokud lékař v psychiatrické léčebně Bohnice posuzovaného v září 2022 (pozn. soudu: vyšetřen při příjmu poté, co byl přivezen RZS a PČR z Libeňského mostu, kde sděloval kolemjdoucím, že chce skočit dolů) dospěl k diagnóze akutní a přechodné psychotické poruchy, resp. akutní xxx tak to ještě neznamená, že je u obžalovaného přítomno xxx onemocnění. To, že je dána nějaká diagnóza v rámci přijetí, ještě neznamená, že ta diagnóza taková skutečně je. Jestliže je přijat jedinec, který vykazuje nějaké jakoby psychotické fenomény, které ale jsou v podstatě prvotně stejné jako symptomy intoxikace návykovou látkou, tak psychiatr v rámci toho přijetí nemá potvrzenou intoxikaci návykovou látkou ani závislost - a tak píše možnou diagnózu, což je eventuálně psychotické onemocnění, tj. akutní přechodnou psychotickou poruchu. Akutní a přechodná psychotická porucha je ještě něco úplně jiného, než je xxx onemocnění, to je úplně jiný typ psychotického onemocnění a velmi často je to právě zaměňováno jenom s intoxikací, kdy u pervitinu je to zcela typické. Takže to, že se jednou v dokumentaci objevila akutní přechodná psychotická porucha, neznamená, že obžalovaný má tuto diagnózu. Kromě jiného, obžalovaný velmi často udává, že je abstinent, pervitin brát přestal, proklamuje abstinenci, naposledy udává před osmi měsíci. V rámci toho psychiatrického vyšetření při přijetí tedy nemá ten psychiatr dostatek relevantních údajů k tomu, aby diagnózu vytvořil tak, jako ji vytvoří znalci, kteří mají k dispozici veškeré zdravotní záznamy, historii, trestní rejstřík, v podstatě celou anamnézu jak osobní, tak sociální, a na základě toho se pak vytváří diagnóza. Obžalovaný má tendenci velmi manipulovat s informacemi, které se týkají užívání návykových látek, je to takový přístup k pravdě tak, jak se mu to v dané chvíli hodí, co je pro něj nejméně zatěžující, a jestliže ty informace jsou sděleny takto zkresleně v rámci psychiatrického vyšetření, tak ta diagnóza samozřejmě může být zcela zkreslená. Pokud je v lékařských zprávách uvedeno, že posuzovaný měl vidiny a slyšiny a v pohovoru se znalkyní hovořil o třetím oku, lze to vysvětlit tak, že to je paranoidní nastavení, které je naprosto typické u uživatelů pervitinu. Paranoidní nastavení neznamená, že ten jedinec je psychotický a že trpí xxxm onemocněním, to je něco naprosto rozdílného. Paranoidní rysy a zvýraznění této oblasti je u uživatelů látek metamfetaminového typu zcela běžné, a co se týká toho třetího oka, posuzovaný sám naprosto popíral jakékoliv vidiny, jakékoliv slyšiny, a jak znalkyně uvedla v závěru znaleckého posudku, tak jsou u něj přítomny rysy histriónské, tj. tendence k dramatizaci, k teatralitě, zvýrazňování nějakých svých prožitků, jde u něho v některých případech v podstatě o takový herecký výstup. To je u posuzovaného i osobnostním rysem. Žádné psychotické znaky, které by se objevily v rámci diagnostického vyšetření, v rámci těch jednotlivých diagnostických metod, které jsou použity, u něho zjištěny nebyly. Pokud jde o pocit viny posuzovaného, tento zcela chybí, v rámci znaleckého vyšetření u posuzovaného nebyly přítomny jakékoliv, ani verbálně sdělované, natož vnitřně prožívané pocity viny. Pakliže obžalovaný vlastnoručně napsal omluvný dopis poškozenému, znalkyně se domnívá, že s ohledem na osobnostní strukturu posuzovaného se jedná o zcela jednoznačně taktizující jednání. Otázka křesťanské víry v obecné rovině nemá vliv na možnost resocializace, to, že někdo řekne, že v něco věří, ještě neznamená, že se chová podle těch pravidel, která u dané víry jsou, to je jedna věc. Druhá věc je, že v rámci hodnocení resocializace se hodnotí množství znaků a u posuzovaného ve velmi významné míře převažují znaky negativní, a to znaky velmi závažně negativní. Pokud obžalovaný tvrdil, že před incidentem mělo dojít k potyčce a dle lékařské zprávy měl bodné poranění na ruce, je možné, pakliže k tomu skutečně došlo, že to mohlo mít vliv na jeho motivaci, šlo o neschopnost kontroly impulzů, problematickou kontrolu vlastní dráždivosti, potřebu ventilace městnajícího se napětí a v podstatě neschopnost to řešit jiným způsobem než Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

tak, jak to bylo řešeno. U posuzovaného nebylo zjištěno, že by byl přítomen patický afekt, nebyla zjištěna žádná chorobná motivace. Afektivní jednání je jednání pod vlivem městnajících se emocí.

24. Při hlavním líčení byly ve smyslu § 213 odst. 2 tr. řádu per analogiam přehrány **kamerové záznamy z benzinové čerpací stanice Orlen**, které zachytily průběh skutkového děje od času 15.03 hodin dále. Záznamy zachycují průběh útoku na jednotlivé poškozené tak, jak jsou tyto útoky popsány ve výroku rozsudku, záznamy jsou velmi zřetelné a přehledné. Pokud jde o útok obžalovaného na poškozeného F., je zde vidět, jak obžalovaný rychlým krokem, s nožem připraveným v pravé ruce, přichází k poškozenému, který zastavuje motocykl, sklání hlavu a staví motocykl na stojan. Ihned poté, co se obžalovaný přiblíží k poškozenému do kontaktní vzdálenosti, rozmáchne se pravou rukou, ve které drží nůž (rozmáchnutí vede křížem z levé na pravou stranu), a bodne poškozeného přímo do zadní části krku. Poškozený v okamžiku úderu není v pohybu, nebrání se, má mírně skloněnou hlavu.
25. Dále byly při hlavním líčení k důkazu provedeny i záznamy volání na tísňové linky, které dokumentují, jak útok obžalovaného postupně oznamovali jednotliví poškození či svědci, a to postupně v čase 15:06:39 hod až 15:08:18 hod.
26. Soud dále provedl dokazování **listinnými důkazy**, kdy za stěžejní považuje zejména následující.
27. Protokol o ohledání místa činu dokumentuje zajištění biologických a věcných stop, zejména nože a košile, které byly i fotograficky zdokumentovány. V případě zajištěného **nože** se jedná o zdobený nůž o celkové délce 205 mm, ostří o délce 125 mm.
28. Odborným zkoumáním (obor genetika) zajištěných stop byla genetickou analýzou prokázána přítomnost krve obžalovaného T.a na zajištěném noži a DNA obžalovaného na zajištěné košili.
29. Dále bylo fotograficky zdokumentováno ohledání helmy poškozeného F., při kterém byla zjištěna poškození, praskliny apod., nicméně dle vyjádření poškozeného F. se jedná o poškození staršího data, nesouvisející s projednávaným skutkem.
30. Z výsledku testu na přístroji Dräger, který byl obžalovanému proveden dne 19.6.2024 v 15.55 hod, bylo zjištěno, že v dechu obžalovaného bylo zjištěno 1,70 promile alkoholu.
31. Fotograficky byla zdokumentována i poranění obžalovaného i poškozeného, tj. zranění na krku poškozeného (rána na zadní straně krku, zakrytá náplastí) a zranění na pravé ruce obžalovaného (řezné poranění v oblasti dlaně).
32. K důkazu byly provedeny i lékařské zprávy dokladující ošetření poškozeného F. ve FN Bulovka (dg: bodná rána do krku, hematom v podkoží; proveden rentgen, CT; ošetření: toileta, sondáž ranky do cca 1 cm, betadine, krytí; předepsána antibiotika s ohledem na diagnózu obžalovaného, který trpí hepatitidou typu C).
33. Poškozený F. doložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti (od 20.6.2024 do 13.7.2024) a faktury za duben až září 2024, dokládající jeho příjmy v těchto měsících (duben 2024 – 59.300,- Kč; květen 2024 - 53.625,- Kč; červen 2024 – 50.475,- Kč; červenec 2024 – 25.725,- Kč; srpen 2024 – 58.400,- Kč; září 2024 – 60.050,- Kč).
34. K osobě obžalovaného bylo z listinných důkazů zjištěno, že má v rejstříku trestů ČR celkem 21 záznamů, řada z nich je však již velmi starého data a nelze k nim již přihlížet. V rejstříku přestupků má obžalovaný celkem 3 záznamy. Ze záznamů policie vyplývá, že obžalovaný se skutečně zdržoval v příbytku pod Hlávkovým mostem, občasné docházel do Armády spásy (příbytek byl fotograficky zdokumentován).
35. Z rozudku Okresního soudu v Karviné ze dne 23.2.1998, sp. zn. 4T 20/98, bylo zjištěno, že obžalovaný byl tímto rozsudkem uznán vinným spácháním pokusu trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 tr. zák. k § 222 odst. 1 tr. zák. (útok nožem), trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. a) tr. zák. (fyzické napadení policisty), trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 tr. zák., za které mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, se zařazením

Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

do věznice s ostrahou. Trest vykonal dne 2.6.2000.

36. Z rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, ze dne 29.6.2021, sp. zn. 5T 125/2020, bylo zjištěno, že obžalovaný byl tímto rozsudkem uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, za které mu byl uložen úhrnný společný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců nepodmíněně, se zařazením do věznice s ostrahou (podmíněně propuštěn, osvědčení 15.11.2023), a trest propadnutí věci (výkon 14.7.2021).
37. Obžalovaný zaslal v říjnu 2024 poškozenému F. dopis, v němž se mu omlouvá za jednání, jehož se vůči němu dopustil. Sděluje, že měl v sobě mnoho alkoholu, který mu zatemnil mysl a bohužel se na poškozeném dopustil strašlivé křivdy, na což neměl v žádném případě právo a je to neomluvitelné, i když byl opilý. Lituje svého agresivního chování a prosí o odpuštění.
38. Z potvrzení o spolupráci s RUBIKON Centrem, z.ú., ze dne 29.11.2024 (potvrzení vystaveno na žádost obžalovaného), bylo zjištěno, že obžalovaný s tímto sdružením navázal spolupráci dne 6.5.2021 a s krátkými přestávkami využíval jeho služeb až do června 2024. Obsahem poskytovaného poradenství byl především společně strávený čas, při kterém byl veden dialog o životě, starostech a Bohu. Pracovnice sdružení doprovodila klienta do organizace Progressive o.p.s., kde jsou odborníci v oblasti adiktologie, klient tuto službu dále nevyužil.
39. **Všechny důkazy provedené během hlavního líčení soud hodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy jednotlivě i v jejich souhrnu.**
40. **Na základě provedeného dokazování má soud vinu obžalovaného částí žalovaného jednání, která byla předmětem dokazování** (jde jednání vůči poškozenému F.; od dokazování ostatních skutečností, které byly předmětem obžaloby, bylo usnesením soudu dle § 206d tr. řádu upuštěno – viz shora odst. 6.), **za nepochybně prokázanou.** Obžalovaný je z jeho spáchání usvědčován řadou důkazů, a to zejména svým částečným doznáním (doznal, že poškozeného bodl nožem do krku), výpověďmi svědků F., R.a a H., záznamem kamer z místa činu, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, jakož i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a důkazy listinnými. Všechny provedené důkazy spolu navzájem korespondují, společně tvoří ucelený a pevný řetězec usvědčujících důkazů a nad jakoukoli důvodnou pochybnost prokazují vinu obžalovaného.
41. Soud po provedeném dokazování oproti obžalobě vypustil z popisu skutku větu „k čemuž nedošlo jednak díky aktivní obraně poškozeného, jednak díky tomu, že měl na hlavě helmu“, neboť ani z kamerového záznamu, ani z výpovědí svědků nebylo zjištěno, že by se poškozený útoku obžalovaného aktivně bránil, ani že by útok byl zbržděn helmou. Z kamerového záznamu je jasné patrné, že k žádné aktivní obraně poškozeného nedošlo, pokud pak jde o helmu poškozeného, na této sice byly nalezeny škrábance, sám poškozený však uvedl, že šlo o poškození staršího data, vzniklé před útokem obžalovaného.
42. Pokud jde o průběh útoku na poškozeného F., obžalovaný nerozporoval, že poškozeného bodl do krku. Tato skutečnost je dále prokazována i navzájem korespondujícími výpověďmi svědků F., R.a a H., jakož i kamerovým záznamem, který celý útok zachycuje. O průběhu útoku tedy není žádných pochybností. Obžalovaný však popíral, že by jeho úmyslem bylo způsobit poškozenému těžkou újmu na zdraví. Soud se proto touto otázkou velmi podrobně zabýval a tyto úvahy jsou detailně popsány níže v odst. 45. – 50. Dospěl přitom k závěru, že vina obžalovaného ve vztahu k možnému způsobení těžké újmy na zdraví ve smyslu § 145 odst. 1 tr. zákoníku byla v daném případě prokázána, neboť jednání obžalovaného, směřující k tomuto potenciálnímu následku, bylo pokryto zaviněním ve formě nepřímého úmyslu.
43. **Po právní stránce posoudil soud jednání obžalovaného (vůči poškozenému F.) jako zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví dle ust. § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku ve stadiu pokusu dle ust. § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se dopustil jednání, které**

Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

bezprostředně směřovalo k tomu, že jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, tohoto se dopustil v úmyslu čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo, přičemž uvedený čin spáchal opětovně.

44. Jednání obžalovaného *jako celek*, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku, bylo dále kvalifikováno i jako **přečin výtržnictví dle ust. § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku** a jako **přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku**, neboť obžalovaný se nad rámec jednání kvalifikovaného v odst. 43. dále dopustil veřejně (§ 117 tr. zák.) hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného a tento čin spáchal opětovně (ke znaku „opětovně“: v daném případě je tento znak založen odsouzením z rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov, ze dne 29.6.2021, sp. zn. 5T 125/2020, kterým byl obžalovaný odsouzen mj. pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a které dosud nebylo zahlazeno – byť ani skutečnost, že by zahlazeno bylo, by na této právní kvalifikaci ničeho neměnilo, viz níže odst. 51.), jednak jinému (poškozeným B., R., S., Ch., H.) vyhrožoval usmrcením (výrazy „zabiju tě“, „chcípneš“) takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a tento čin spáchal se zbraní (s nožem v ruce).
45. V otázce **subjektivní stránky trestného činu dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku** soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal **v úmyslu eventuálním**, nepřímém, dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, tj. věděl, že svým jednáním může způsobit tento těžší následek, a pro případ, že se tak stane, byl s tím srozuměn. Soud vycházel při těchto úvahách jak z provedeného kamerového záznamu, na němž je útok velmi dobře vidět, tak i ze závěrů znalce z oboru soudní lékařství, jakož i z konstantně užívané judikatury.
46. Dle dlouhodobě respektované judikatury stačí z hlediska **úmyslu způsobit těžkou újmu na zdraví** zjištění, že pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit tento těžší následek, a byl s tím srozuměn (úmysl eventuální). Na takové srozumění lze usuzovat, pokud jde o důkazní stránku, zejména z povahy použité zbraně, z intenzity útoku, ze způsobu jeho provedení (zejména z toho, proti které části těla útok směřoval) a z pohnutky činu (srov. R II/1965). Dále je třeba hodnotit okolnosti, za kterých se útok stal, jakým způsobem bylo útočeno a jaké nebezpečí pro napadeného z útoku hrozilo (srov. R 16/1964). Úmysl pachatele způsobit jinému těžkou újmu na zdraví nelze dovozovat jen z povahy předmětu, kterým byl veden útok. Je třeba zvážit i další okolnosti případu, jako jsou způsob použití tohoto předmětu, intenzita vedeného úderu apod. (srov. R 35/1991). Byl-li při útoku použit nůž nebo jiná bodná či sečná zbraň anebo kladivo nebo jiná podobná zbraň, je úmyslné zavinění ve vztahu k těžké újmě na zdraví shledáváno, jen pokud jimi není útočeno proti hlavě nebo na horní část těla, kde jsou umístěny životně důležité orgány, a nesměřují tedy ke způsobení smrti, ale zároveň zasahují taková zranitelná místa na těle, krku apod., kde hrozí těžká újma na zdraví, přičemž jsou zpravidla vedeny s menší razancí či zacílením, než je tomu u vražedných útoků, které představují bezprostřední ohrožení života (srov. NS 7/2001-T 192., dále usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 6 Tdo 779/2014, či ze dne 20. 11. 2013, sp. zn. 8 Tdo 1247/2013; dále srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 8 Tdo 879/2014 nebo 6 Tdo 566/2012).
47. Soud se všemi zmíněnými okolnostmi podrobně zabýval. Poškozenému vzniklo v důsledku útoku obžalovaného jen drobné zranění, které nevyžádalo složitějšího ošetření a nemělo samo o sobě povahu ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zák. Proto bylo třeba velmi pečlivě zvážit, zda byl útok veden tak, aby měl potenciál způsobit vážné zranění (těžká újma na zdraví, viz § 122 odst. 2 tr. zák.), a aby takový možný důsledek byl pokryt zaviněním obžalovaného, tj. mohl být jeho eventuálním úmyslem. Znalec z oboru soudní lékařství ve svém posudku učinil závěr, že v případě, že by nůž pronikl do krku poškozeného hlouběji, mohlo dojít k poranění horní krční míchy poškozeného, jež by mohlo mít za následek jak ochrnutí horních i dolních končetin a bránice mající za následek dechové selhávání, tak poranění zejména krčních tepen, což by mohlo vést k nadměrným krevním ztrátám se vznikem pokrvácivého šoku, resp. vykrvácení. Takováto poranění by pak měla ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví, resp. by mohla vést ke

Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

smrti. V případě poranění horní krční míchy by nastaly trvalé následky.

48. Soud věnoval pozornost otázce, jakou *intenzitou* byla rána nožem vedena. Znalec z oboru soudní lékařství uvedl, že rána byla vedena nízkou až střední intenzitou na zadní plochu krku poškozeného, avšak v případě, že by došlo k jejímu zbrzdění helmou nebo oblečením poškozeného (k čemuž neměl znalec poznatky ani důkazy), jednalo by se o úder vedený velkou intenzitou. Jelikož na helmě poškozeného nebyl nalezeny stopy po úderu nožem, postupoval soud v souladu se zásadou in dubio pro reo a vycházel ze závěru pro obžalovaného nejpříznivějšího, tj. že vedl úder nízkou intenzitou.
49. Dále vzal soud v úvahu též *povahu použité zbraně, způsob provedení útoku a část těla, proti které útok směřoval*. Z kamerového záznamu jasně vyplynulo, že útok byl veden jednoznačně a přímo na oblast krku poškozeného, kdy obžalovaný držel nůž s čepelí o délce 12,5 cm ve své pravé ruce, přistoupil rázným krokem k poškozenému a bez zaváhání a s rozmachem z levé na pravou stranu (tj. zdvihl pravou ruku nad své levé rameno, zhruba do úrovně hlavy, a máchl nožem směrem doprava, přičemž čepel byla umístěna pod malíkovou hranou ruky obžalovaného) poškozeného bodl do zadní části krku, která byla odkryta, když poškozený mírně sklonil hlavu, zatímco stavěl motocykl na stojan. Poškozený nebyl v tu chvíli v pohybu, žádným způsobem se nebránil.
50. Lze tedy shrnout, že obžalovaný přímo, cíleně a zcela bezdůvodně zaútočil bodnou zbraní s délkou čepel 12,5 cm proti krku poškozeného, tj. velmi zranitelnému místu na jeho těle, kde hrozí při poranění bodnou zbraní vážná zranění (viz závěr znalce). Pokud by se okolnosti nezávisle na vůli obžalovaného, s nimiž však vzhledem ke způsobu útoku musel být srovnán, vyvinuly jinak, např. poškozený se pohnul, nůž sklouzl apod., mohlo dojít ke vzniku těžké újmy na zdraví v podobě poranění horní krční míchy poškozeného (jež by mohlo mít za následek jak ochrnutí horních i dolních končetin a bránice mající za následek dechové selhávání), či poranění krčních tepen (což by mohlo vést k nadměrným krevním ztrátám se vznikem pokrvácivého šoku, resp. vykrvácení). Je tedy zřejmé, že poškozenému útokem obžalovaného hrozila těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 tr. zákoníku. Skutečnost, že byl úder nožem veden v daném případě s menší razancí, obžalovaného v tomto smyslu nikterak nevyvíňuje, neboť z výše uvedeného soud seznal, že i útok nízké intenzity, vedený předmětným nožem do oblasti krku poškozeného, mohl způsobit velmi vážné následky na jeho zdraví. Zjištění týkající se nízké intenzity útoku obžalovaného však vedlo soud k závěru, že zavinění obžalovaného lze v daném případě spatřovat „pouze“ ve vztahu k možnému následku v podobě těžké újmy na zdraví, a nikoli ke způsobení smrti poškozeného, tj. k trestnému činu vraždy, resp. jejího pokusu (tj. soud v tomto smyslu nepřikročil ke zpřísnění právní kvalifikace jednání obžalovaného).
51. K otázce subjektivní stránky činu je zároveň třeba dodat, že obžalovaný byl ve vztahu k inkriminovanému jednání zcela **příčetný**, což bylo nad jakoukoli důvodnou pochybnost prokázáno znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, o jehož závěrech na straně soudu nevznikly pochybnosti. Znalkyně dospěla k jednoznačnému závěru, že v inkriminované době byly schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost vyšetřovaného jednání zachovány a schopnosti toto jednání následně ovládat byly sníženy nejvýše podstatně, zhruba v polovině stupnice mezi jejich vymizením a zachováním v důsledku anomální, depravované osobnosti, dále odbrzděné užitím psychoaktivní látky či látek. Motivace předmětného jednání nebyla chorobná, vyplývá z anomální osobnosti obžalovaného v rámci potřeby ventilovat městnající se napětí, kdy užití agresivity, a to včetně agresivity instrumentální, při řešení vlastních problémů, je obžalovaným vnímáno jako běžná součást životní strategie.
52. Pokud jde o naplnění zákonného znaku „**opětovně**“ dle § 145 odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, soud tento znak shledal naplněným. Z popisu rejstříku trestů a rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 23. 2. 1998, sp. zn. 4 T 20/98, bylo zjištěno, že obžalovaný byl tímto rozsudkem uznán vinným spácháním pokusu trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 tr. zák. k § 222 odst. 1 tr. zák. (útok nožem), trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155 odst. 1 písm. a) tr. zák. (fyzické napadení policisty), trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a trestný čin maření Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 tr. zák., za které mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, se zařazením do věznice s ostrahou. Toto odsouzení, které dosud nebylo zahlazeno, je důvodem pro posouzení jednání obžalovaného jako činu spáchaného opětovně (ačkoli ani skutečnost, že by zahlazeno bylo, by na tuto právní kvalifikaci nemělo vliv, neboť pod pojem „opětovně“ lze zařadit i případy, kdy pachatel byl již pro takový čin odsouzen, avšak hledí se na něho, jako by odsouzen nebyl, neboť zahlazení odsouzení či fikce neodsouzení se týká jen samotného odsouzení, a nikoli skutečnosti spáchání trestného činu, a proto je pachatel i po zahlazení odsouzení stále osobou, která v minulosti spáchala trestný čin, i když se na ni hledí, jako by nebyla odsouzena).

53. Společenská škodlivost jednání obžalovaného plně dosahuje intenzity požadované pro naplnění skutkové podstaty shora popsaných protiprávních jednání a je dána významem zájmů chráněných trestním zákoníkem. Projednávané jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe podle § 12 trestního zákoníku nepřicházelo v úvahu uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu a bylo nutno postavit obžalovaného před soud a věc v soudním řízení projednat.
54. **Při úvaze o druhu a výměře trestu** vycházel soud ze zákonných ustanovení upravujících obecné zásady pro stanovení druhu a výměry trestu (zejména § 39 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 38 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi (§ 41, § 42 tr. zákoníku).
55. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že byl v minulosti již opakovaně soudně trestán, resp. průběžně se dopouští trestné činnosti již od roku 1988, jeho dosud poslední odsouzení je z roku 2022. Vykonal již řadu nepodmíněných trestů odnětí svobody. Rozsudkem Okresního soudu v Karvině ze dne 23.2.1998, sp. zn. 4T 20/98, byl obžalovaný odsouzen pro trestné činy dle § 222 odst. 1 (těžké ublížení na zdraví), § 202 odst.1, § 155 odst. 1a), a § 171 odst. 1b) zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona. Dále se průběžně dopouštěl zejména majetkové trestné činnosti. Nicméně, rozsudkem Okresního soudu v Karvině, pobočka Havířov, ze dne 20.12.2007, sp. zn. 101T 144/2007, byl odsouzen mj. i pro trestný čin dle § 234 odst. 1 tr. zákona (loupež), rozsudkem téhož soudu ze dne 18.7.2016, sp. zn. 104T 177/2016 pro trestný čin dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku (přečin nebezpečného vyhrožování), rozsudkem téhož soudu ze dne 9.11.2017, sp. zn. 102T 198/2016, mj. pro trestný čin dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku (zločin vydírání), rozsudkem Okresního soudu v Karvině ze dne 19.10.2020, sp. zn. 5T 83/2020, mj. pro trestný čin dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (přečin nebezpečného vyhrožování se zbraní, kdy v jednom případě s nožem v ruce a ve druhém se sekerou vyhrožoval poškozeným smrtí), rozsudkem Okresního soudu v Karvině ze dne 29.6.2021, sp. zn. 5T 125/2020 mj. pro trestný čin dle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (přečin výtržnictví), a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 21.7.2022, sp. zn. 6T 103/2022, pro trestný čin dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku (přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy; toto odsouzení je již ze zákona zahlazeno). Z toho je zřejmé, že obžalovaný se v minulosti již opakovaně dopustil jednání přímo či nepřímo souvisejícího s užitím násilí nebo vyhrožováním násilím (loupež, vydírání, nebezpečné vyhrožování se zbraní). Rovněž je zjevné, že již v minulosti přišel do styku s drogami.
56. Pokud jde o **polehčující okolnosti** svědčící ve prospěch obžalovaného, soud přihlédl k tomu, že obžalovaný se k trestné činnosti částečně doznal, větší část skutečností tvrzených v obžalobě učinil nespornými. Vzal v úvahu i obžalovaným deklarovanou lítost.
57. Obžalovanému naopak **přitěžuje** především skutečnost, že u něho zdaleka nejde o první přestoupení trestního zákoníku (viz shora), jakož i fakt, že se dopustil více trestných činů.
58. S ohledem na skutečnost, že k odsouzení, z něhož je odvozována právní kvalifikace jednání obžalovaného podle § 145 odst. 2 písm. g) tr. zákoníku, došlo již před 26 lety, zvažoval soud, zda nejsou splněny podmínky pro uložení trestu na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, či dokonce pro postup podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, tj. mimořádné snížení trestu pod dolní hranici Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

trestní sazby. Dospěl nicméně k závěru, že nikoli, a to zejména s ohledem na bohatou trestní minulost obžalovaného, v níž opakovaně docházelo k páčání trestné činnosti spojené s násilím nebo vyhrožováním násilím, a to dokonce se zbraní. Rovněž osobní poměry obžalovaného takový postup nezduvodňují, neboť dle závěru znalkyň z oboru psychiatrie a psychologie je individuální kriminální predikci obžalovaného třeba hodnotit jako významně zhoršenou až nemožnou.

59. Soud všechny tyto skutečnosti pečlivě zvážil a dospěl k závěru, že v případě obžalovaného není žádný prostor pro ukládání jiného než **nepodmíněného trest odnětí svobody**, který vyměřil v délce **6 (šesti) let**, tedy ještě při dolní hranici zákonné trestní sazby ust. § 145 odst. 2 tr. zákoníku (která je stanovena v rozmezí 5 – 12 let). Ačkoli by totiž trestní minulost obžalovaného i závažnost jím spáchaného jednání umožňovaly vyměřit obžalovanému i trest přísnější, soud přihlédl k již shora zmíněným polehčujícím okolnostem (jakož i k návrhu státní zástupkyně), a shledal trest v trvání šesti let dostačujícím a odpovídajícím konkrétním okolnostem daného případu.
60. Pro **výkon trestu** odnětí svobody byl obžalovaný za podmínek ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice **s ostrahou**.
61. Obžalovanému byl dále spolu s výše uvedenými tresty uložen, v souladu s § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, taktéž **trest propadnutí věci**, a to konkrétně předmětného nože a kladiva, neboť se jednalo o nástroje spáchané trestné činnosti.
62. Ze všech shora uvedených důvodů soud takto vyměřené tresty považuje za zcela přiměřené, odpovídající hlediskům individuální i generální prevence.
63. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, která požadovala náhradu nákladů na hrazené zdravotnické služby poskytnuté pojištěnci – pošk. J. T. F.. Poškozená OZP požadovala nahradit tyto náklady „*spolu se zákonným úrokem z prodlení z těchto nákladů na hrazené služby ode dne následujícího po dni vykonatelnosti konečného rozhodnutí do zaplacení*“. K požadovaných zákonných úroků z prodlení je však třeba uvést následující.
64. Obžalovaný se o nároku poškozeného dozvěděl nejpozději na hlavním líčení dne 10. 12. 2024, byl povinen uplatněný dluh splnit bez zbytečného odkladu (§ 1958 odst. 2 o. z.), nejpozději následující den (11. 12. 2024), a den následující (12. 12. 2024) se dostal do prodlení, nicméně poškozený požaduje zákonný úrok z prodlení nikoli od takového data, nýbrž až „*ode dne následujícího po dni vykonatelnosti konečného rozhodnutí*“. V tomto bodě soud podotýká, že je v rozsahu návrhu na náhradu škody vázán návrhem poškozeného a tento není oprávněn překročit, ve věci tedy nebylo možné přiznat poškozenému úroky z prodlení od data předcházejícího dni následujícímu po dni vykonatelnosti rozhodnutí. Soud o návrhu rozhoduje dle stavu ke dni rozhodnutí, přičemž k tomuto dni dle návrhu poškozeného k prodlení dosud nedošlo – nenastal den následující po dni právní moci a vykonatelnosti. Z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že se poškozený v uvedeném rozsahu (úroky z prodlení) se svým nárokem odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.
65. Soud přiznal nárok na náhradu škody rovněž poškozenému F., a to v podobě ušlého výdělku v celkové částce 51.000,- Kč. Soud po provedeném dokazování zjistil, že poškozenému tato škoda vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Poškozený F. doložil soudu rozhodnutí o své dočasné pracovní neschopnosti trvající od 20. 6. 2024 do 13. 7. 2024. Předložil soudu rovněž faktury, které jako OSVČ vystavil za duben až září 2024, dokládající jeho příjmy v těchto měsících (duben 2024 – 59.300,- Kč; květen 2024 – 53.625,- Kč; červen 2024 – 50.475,- Kč; červenec 2024 – 25.725,- Kč; srpen 2024 – 58.400,- Kč; září 2024 – 60.050,- Kč). Z uvedených dokladů soud učinil závěr, že v daném období činil průměrný denní příjem poškozeného 3.000,- Kč, kdy jeho náhradu přiznal poškozenému za celou dobu jeho pracovní neschopnosti, tj. 17 dnů.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje L.J.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o něm Vrchní soud v Praze. Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej prohlášením výslovně vzdaly a nepřejí si ani, aby je za ně uplatnily osoby k němu ze zákona oprávněné.

Odvolání má odkladný účinek.

Praha 14. ledna 2025

Mgr. Kateřina Ctiborová v. r.
předsedkyně senátu